

วิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

อาจารย์ประจำวิชา อาจารย์อรรณู สัมดี

ผู้สอน นายจิรพล ศรภักดี (ครูเบนซ์)

ให้นักเรียนท่องจำบทอาขยาน

เรื่องวิชาเหมือนนิตินค้า

วรรณคดีลำนํ้าหน้าที ๔๓

วิชาเหมือนสินค้า

วิชา / เหมือนสินค้า

ต้องยาก / ลำบากไป

จงตั้ง / เอากายเข้า

ความเพียร / เป็นโยธา

นิ้วเป็น / สายระยาง

ปากเป็น / นายงานไป

อันมีค่า / อยู่เมืองไกล

จึงจะได้ / สินค้ามา

เป็นสำเภา / อันโสภา

แขนซ้ายขวา / เป็นเสาใบ

สองเท้าต่าง / สมอใหญ่

อัชฌาสัย / เป็นเสบียง

วิชาเหมือนนินคำ

สถิติ / เป็นทางเสือ

ถือไว้ / อย่าให้เอียง

ปัญญา / เป็นกล้องแก้ว

เจ้าจง / เอาหุตา

ขี้เกียจ / คือปลาร้าย

ถือท้ายเรือ / ไว้ให้เที่ยง

ตัดเล่นเลียง / ข้ามคงคา

ส่องดูแถว / แนวหินผา

เป็นล้าต่ำ / ฟังดูลม

จะทำลาย / ให้เรือจม

วิชาเหมือนสินค้า

เอาใจ / เป็นปีนคม

จึงจะ / ไปได้สินค้ามา

จงหมั่น / มั่นหมายใจ

ยิงระดม / ให้จมไป

คือวิชา / อันพิศมัย

อย่าได้คร้าน / การวิชา

ของเก่า

“ พยายามแค่และคำ ”

พยางค์และคำ

พยางค์

พยางค์ คือ เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง ๆ

โดยมีความหมายหรือไม่มีความหมายก็ได้

องค์ประกอบของพยางค์

ประกอบด้วย ๓ เสียง คือ

เสียง
พยัญชนะต้น

เสียง
วรรณยุกต์

เสียง
สระ

องค์ประกอบของพยางค์

เสียงพยัญชนะต้น คือ เสียงที่เปล่งออกมา
ก่อน บางคำจะเป็นเสียงพยัญชนะเดี่ยว บางคำจะเป็น
เสียงพยัญชนะควบกล้ำก็ได้ เช่น อ่าง (พยัญชนะต้น
คือ อ) มาก (พยัญชนะต้น คือ ม)
ขวาน (พยัญชนะต้น คือ ขว) เป็นต้น

องค์ประกอบของพยางค์

เสียงสระ คือ เสียงที่เปล่งตามติดมากับเสียงพยัญชนะ เช่น งา (เสียงสระ อา) ชด (เสียงสระ โอะ) เสียง (เสียงสระ เอีย) เกาะ (เสียงสระ เอาะ) เป็นต้น

องค์ประกอบของพยางค์

เสียงวรรณยุกต์ คือ เสียงที่เปล่งออกมาพร้อม
กับเสียงสระ เพื่อให้มีระดับเสียงสูงต่ำต่างกันไป เช่น
ใหญ่ (เสียงวรรณยุกต์ เอก) เพื่อ (เสียงวรรณยุกต์ โท)
สี่ (เสียงวรรณยุกต์ จัตวา)

พยางค์และคำ

คำ

คำ คือ เสียงที่เปล่งออกมาและมีความ
ความหมาย ซึ่งคำหนึ่งคำอาจมีพยางค์เดียว หรือ
หลายพยางค์ก็ได้

พยางค์และคำ

คำ	อ่านว่า	คำ/พยางค์
ไกล	ไกล	๑ / ๑
กระดุม	กระ - ดุม	๑ / ๒
อุปสรรค	อุป - ปะ - ค	๑ / ๓
อธิปไตย	อะ-ทิว-ปะ-ไต	๑ / ๔

คำ

แบ่งออกเป็น ๔ ลักษณะ

คำประสม ๓ ส่วน

คำประสม ๔ ส่วน

คำประสม ๔ ส่วน พิเศษ

คำประสม ๕ ส่วน

คำ

๑. คำประสม ๓ ส่วน เป็นคำที่ประกอบด้วย
พยัญชนะต้น สระ และเสียงวรรณยุกต์ เช่น
มา ดู เธอ อะไร เป็นต้น

คำ

๒. คำประสม ๔ ส่วน เป็นคำที่ประกอบด้วย
พยัญชนะต้น สระ ตัวสะกดและเสียง
วรรณยุกต์ เช่น คั้น หาว ข้าม โบาย วิ่ง แข็ง
เป็นต้น

คำ

๓. คำประสม ๔ ส่วนพิเศษ เป็นคำที่ประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ เสียงวรรณยุกต์และอักษรการ์นต์ (ไม่มีตัวสะกด) เช่น เดห์ โพรธี เสน่ห์ เป็นต้น

คำ

๔. คำประสม ๕ ส่วน เป็นคำที่ประกอบด้วย
พยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด เสียงวรรณยุกต์
และอักษรการ์นต์ เช่น แพทย์ ทิพย์ พันธุ์
โบสถ์ เป็นต้น

“ มาทำแบบฝึกหัดกันเถอะ ”

